

Text: **Jaume Copons**. Il·lustracions: **Stiliana Mitzeva**.

UNA ALTRA MANERA DE GUANYAR

Quan l'equip d'en Roc es va apuntar al torneig de futbol de l'escola, en Roc i els seus companys ja sabien que no tenien cap possibilitat de guanyar. Eren els més petits i, a més, els altres equips que s'havien apuntat al torneig ja feia molt de temps que entrenaven.

Després de dues setmanes d'entrenaments diaris, va arribar el dia del torneig. L'equip d'en Roc es va esforçar tant com van poder, però van perdre partit rere partit. Qualsevol s'hauria desesperat, però tots els jugadors de l'equip d'en Roc van conservar la calma i van procurar jugar tan bé com van saber fins al final.

Quan el torneig es va acabar, es va celebrar l'acte de lliurament de medalles. En Roc i els seus companys d'equip ja sabien que ells no tindrien cap medalla, perquè havien quedat en quart lloc i només hi havia medalles d'or, plata i bronze. Tot i això, van aplaudir cada vegada que la directora de l'escola lliurava les medalles als altres equips.

Quan va haver entregat totes les medalles, la directora va demanar a en Roc i els seus companys que se situessin davant d'ella, com havien fet els altres equips.

Els més petits heu estat uns campions -els va dir molt seriosa-. Us heu esforçat molt, heu jugat net, sense llançar la tovallola ni desesperar-vos. Per això, ens sentim orgullosos de vosaltres i, per això mateix, us donem la medalla dels bons companys.

Tota l'escola va aplaudir mentre la directora els penjava unes precioses medalles de color verd. I aquell dia en Roc i els seus companys van saber que a vegades es pot guanyar d'una altra manera.

